

מארה, התפללתי. אבל עד שלא יצאתי לדרכ, בקשתי בקשותי מפניהם ונקלכתי בו, אבל תפלה זו לא התפללתי.

שחררי אני עוסק בתורה מחוץ הלילה, וכאשר הגיע הבקר, עד עכשו לא היה זמן להתפלל תפלה, משום שאותה שעה של קדרות השחר נמצאת אשה מבררת עם בעלה והם בסוד אחד, שהיא רוצה לckett למושגה עם עולםותיה שיוישבות עמה, ולכן לא ארך האדם להפסיק דבריהם כשמחברים אחד ולהיכניס דבר אחר בינויהם. ובעשו שהair השם, הוא זמן התפלה להתפלל, כמו שבארותה, שפטוב (חלים עב) ייראו עם השם. מהו עם השם? לשמר אור השם עמו להair לה, שהרי יראה עם השם צדקה, ולא להפריקם. וכשלא מair היום, הוא לא יראה עם השם, וצדקה לחבר אותם כאחד, וזהו עם השם.

חלה. כשהגינו לבית שדה אחד ישבו. זקפו עיניהם וראו הר אחד שהו עולים ברומו בריות משנות. פחד רבי יצחק אמר לו רבי אלעזר, ומה אתה פוחד? אמר לו, ראייתי שהר הזה קשה, וראיתי את הבריות הלו שهن משנות, ופחדתי שלא יצרו לנו. אמר לו, מי שפחד - מפחדים שבידיו יש לו לפחד. בא ראה, אין אלה מאותן בריות קשות שהו נמצאות בהרים.

פתח ואמר: ואלה בני צבעון ואלה עונה הוא ענה אשר מצא את הימים וגוי. פסוק זה בארותה, אבל בא ראה, אין אלה אותם שפטוב בהם (דברים כ) האמים איננו דכתיב בהר (דברים כ) האמים לפנים ישבו בה וגוי, ובני עשו ירושם וגוי.

נפקנו לארכא בעינא בעותא מגיה ואמלכנא ביה, אבל צלotta דא לא צליינא. דהא אנה אשפדלנא באורייתא מפלגות ליליא, ובכד אתה צפרא עד בעז לא הוה עבדנא לצלי צלotta. בגין דההיא שעטה דקדוטא דצפרא אשטבה, אהתא משתעה בבעלה, ואינון ברוזא כחדר, דבעיא איה למיחך למשכנא בעולמתה דיתבי בהדרה. ובגין פה לא בעי לייה לבר נש למפסק מליהו דמתהברן כחדר ולאעלא מלא אתרא בינייהו.

וധשתא דנהיר שמsha הוא עדן צלotta לצלאה, כמה דאוקמייה. דכתיב, (זהלים עב) ייראו עם שמsha. מהו עם שמsha, לנטרא נהורא דשמsha בהדע לאנהרא לה, דהא יראה בהדי שמsha אצטראיך ולא לאפרשה לוז. ובכד לא נהיר יממא לאו הויא יראה בהדי שמsha, יציריכא להברא לוז כחדר. ורק הוא עם שמsha.

אולי, כד מטו חד בי חקל, יתבו. זקפו עיניהם וחמא ליה לטורא דהוו סלקו ברומיה ברין משנין, דחיל רבינו יצחק, אמר ליה רבינו אלעזר אמר דחילת. אמר ליה חמיןא דהאי טורא איהו מקיף, וחמיןא אלין ברין דאיןון משנין ודחילנא דלא יקטרגי לנו, אמר ליה מהן דחיל מחייב דבידיה אית ליה למךיל. תא חזי, לאו אלין מאינון בריין פקיפין דהוו משפטבhin בטוריא.

פתח ואמר. ואלה בני צבעון ואונה הוא ענה אשר מצא את הימים וגוי, האי קרא אוקמה, אבל פא חזי, לאו אלין אינון דכתיב בהר (דברים כ) האמים לפנים ישבו בה וגוי, ובני עשו ירושם וגוי.